

POSTANOWIENIE

Dnia 17 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **M. S.** – prokuratora Prokuratury Rejonowej w C. w stanie spoczynku, po rozpoznaniu w Izbie Dyscyplinarnej na posiedzeniu niejawnym w dniu 17 września 2019 roku wniosku SSN Pawła Zuberta z 16 września 2019 r. w przedmiocie wyłączenia go ze składu orzekającego

- na podstawie art. 42 § 4 k.p.k. w zw. z art. 41 § 1 k.p.k.

w zw. z art. 171 pkt 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze
(tj. Dz. U. z 2017 r., poz. 1767 ze zm.) -

postanowił:

uwzględnić wniosek SSN Pawła Zuberta o wyłączenie od orzekania w sprawie o sygn. akt II DSI 43/19.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 16 września 2019 r. Sędzia Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego Paweł Zubert złożył wniosek o wyłączenie go od orzekania w sprawie o sygn. II DSI 43/19, w której obwinionym jest prokurator M. S.. Sędzia Zubert został wyznaczony do orzekania w tej sprawie zarządzeniem Przewodniczącego Wydziału II Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego z dnia 10 września 2019 r. w miejsce SSN Konrada Wytrykowskiego.

Sędzia Paweł Zubert argumentuje, że z obwinionym prokuratorem M. S. pozostaje od dwudziestu lat w relacjach koleżeńskich z racji wspólnej pracy w tej samej jednostce organizacyjnej prokuratury. W latach 1999-2001, jako asesor, a następnie prokurator, Sędzia Zubert wykonywał czynności urzędowe

w Prokuraturze Rejonowej w C. i w tym czasie zajmował wspólnie z obwinionym ten sam gabinet

W odniesieniu do powyższych argumentów zdaniem Sędziego Sądu Najwyższego Pawła Zuberta zachodzi okoliczność, która może wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w niniejszej sprawie i z tego powodu wnosi o wyłączenie go od orzekania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Relacje Sędziego Pawła Zuberta z obwinionym prokuratorem M. S. stanowią okoliczności tego rodzaju, że mogą wywołać uzasadnione wątpliwości co do bezstronności w wyżej wymienionej sprawie. Podstawę wyłączenia sędziego z danej sprawy mogą stanowić kontakty sędziego z uczestnikiem postępowania mające nie tylko charakter osobisty, ale także zawodowy (por. post. SA w Krakowie z 24.4.2007 r., II AKo 111/07, KZS 2007, Nr 4, poz. 32; post. SA w Krakowie z 18.12.1995 r., II AKo 167/95, KZS 1995, Nr 12, poz. 18). W tym wypadku możemy mieć do czynienia nawet z obydwoma ich rodzajami.

Wobec tego, iż w sprawie stwierdzono okoliczności opisane w art. 41 § 1 k.p.k. postanowiono jak w części dyspozytywnej postanowienia.